

300, og 327 udgaa, og de tilbageblivende Numre ændres i Henhold hertil,

var der, som af Formanden bemærket, begært delt Afstemning, der gav følgende Resultat:

1) Den Del af Forslaget, at følgende 15 Numre: 4, 10, 17, 42, 83, 88, 91, 132, 193, 196, 202, 215, 226, 265 og 300 skulde udgaa,

vedtoges med 33 Stemmer mod 11.

2) At følgende Numre: 61, 66 og 327 skulde udgaa,

vedtoges med 38 Stemmer mod 6.

3) Nr. 217 udgaar.

Endelig vedtoges med 33 Stemmer mod 10, at Nr. 217 skulde udgaa.

Uden Afstemning vedtoges, at Nr. 288 skulde udgaa.

Lovforslagets øvrige Numre (se Tillæg A. Sp. 1825 ff.), samt dets Overgang til 3dje Behandling, vedtoges uden Afstemning.

Det næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bonus for Femaaret 1886—90 til Interessenter i Livs-forsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3005 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Dette Lovforslag, der er fremsat til Opfyldelse af en Bestemmelse i Loven af 5te Marts 1889, den forrige Bonuslov, vil naturligvis blive modtaget med stor Tilfredshed af alle dem, som ville faa Andel i den Bonus, som det her foreslaas at uddele. Der kan derfor heller ikke være Tale om andet, end at man, mener jeg vil, støtte denne Sag, og den vil, haaber jeg, kunne gaa meget glat igennem, da Forslaget i det hele og store følger de samme Grundsaetninger som den tidligere Bonuslov. Der skal uddeles Bonus til de samme, den skal uddeles

efter de samme Regler, og Beløbet er omtrent beregnet paa samme Maade som tidligere. Der er kun et Par Endringer — foruden de redaktionelle — ja, egentlig kun een, som har nogen Betydning, og det er den, der findes i § 3, hvorefter man vil give Livs-forsikringer med Udbetaling i levende Live en noget bedre Bonus end de til forrige Gang, men det drejer sig der om et forholdsvis ringe Beløb, og af de Grunde, som ere anførte i Motiverne i Lovforslaget, og som jeg ikke her skal dvæle ved, finder jeg det meget rimeligt, at man giver disse forsikrede den lille Fordel, her er Tale om. Disse Spørgsmaal dreier sig om 40,000 Kr. mere, end de vedkommende ellers vilde faa. Der vilde for saa vidt ikke være nogen som helst Anledning til at høre mig om denne Sag, dersom der ikke i § 2 var optaget en Bestemmelse, som i øvrigt ogsaa er analog med en Bestemmelse, der fandtes i det tidligere Lovforslag; men der er Grund til at dvæle et Øjeblik derved. Det er den Bestemmelse, at ingen faar Bonus efter denne Lov, med mindre Forsikringen var indbefattet i Risikoen den 1ste Januar 1893 Middag Kl. 12. Der er Spørgsmaal om at udbetale Bonus for 5-Maaret 1886—90, men ingen, som var forsikret selv i 1886—90, men som ikke levede den 1ste Januar Middag — eller for at sige det mere tydelig — hvis Forsikring ikke var indbefattet i Risikoen den Dag, vil faa nogen Andel, han selv naturligvis ikke, han er død, men hans Bo, hans Arvinger heller ikke. Det gælder om dem, der havde Forsikring i Kraft i 1886—90, for saa vidt de ikke opfyldte denne Betingelse, og det gælder endvidere ikke blot, dersom de ere døde i 1886—90, men ogsaa, dersom de ere døde efter 1890, men inden 1ste Januar 1893. Dette Spørgsmaal om, hvorledes man skulde høre sig ad, om man skulde give Bonus paa anden Maade, end der her er foreslaaet, var omdebatteret ved den forrige Lov, ikke just her, men i det andet Ting. Det blev gjort gældende, at det var nødvendigt at gaa frem paa den Maade, som her er foreslaaet, fordi det modsatte vilde føre til praktiske Vanskeligheder og store praktiske Vanskeligheder. Disse praktiske Vanskeligheder ser jo enhver, bestaa deri, at Boerne som Regel ville være sørgjorte, der kunde saaledes være Tale om en Reassumtion af Boerne, og man kunde have Vanskelighed ved at finde de virkelig berettigede til denne Bonus. Men det forekommer mig, at det da maatte blive at undersøge, om der ikke kunde findes en anden Metode, hvorved man kunde undgaa det i Virkeligheden uretferdige, som der er i, at de Ber-